

25 Οκτωβρίου, 1994

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 767/92)

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Έκταση δικαστικού ελέγχου — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του διακριτική ευχέρεια με εκείνη της διοίκησης — Επεμβαίνει μόνο αν διαπιστώνει πλάνη περί το νόμο ή τα πράγματα ή υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.

5

Ο περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμος του 1989 (Ν. 207/89) — Άρθρο 3 — "Σύμπραξις" — Εύλογα αποφασίστηκε πως η απόφαση όλων των φαρμακείων παγκύπρια να κατέλθουν σε απεργία ήταν σύμπραξη με την έννοια που προσδίδεται από το άρθρο του Νόμου.

10

Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού με την οποία αποφασίστηκε πως η απεργία στην οποία κατέλθαν όλα τα φαρμακεία Παγκυπρίως στις 26/5/92 ενέπιπτε στο Άρθρο 3 του Περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 1989 (Αρ. 207/89) και αποτελούσε σύμπραξη καθώς και ότι η πράξη αυτή ήταν αντίθετη με τα Άρθρα 4(1)(β) και 6(2)(α)(β) του Νόμου αυτού.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

Το Δικαστήριο τούτο κατά την άσκηση δικαστικού ελέγχου επίδικης πράξης δεν υποκαθιστά τη δική του διακριτική ευχέρεια με εκείνη της διοίκησης. Δεν επεμβαίνει οσάκως η διοίκηση έδωσε το προσήκον βάρος σε όλα τα ουσιώδη γεγονότα και τότε μόνο επεμβαίνει όταν η επίδικη

25

πράξη ήταν το αποτέλεσμα πλάνης περί το νόμο ή πλάνης περί τα πράγματα ή λήφθηκε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει οσάκις η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή με βάση το υλικό που βρισκόταν ενώπιον της διοίκησης.

5

Αφού το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του τον ορισμό της λέξης "σύμπραξης" του Άρθρου 2 του Περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου (Ν.207/89) σε συνάρτηση με τα γεγονότα τα οποία βρισκόνταν ενώπιον των καθ' ων η αίτηση έκρινε ότι η κατάληξή τους και η απόφαση των αιτητών εμπίπτει στο Άρθρο 3 του Νόμου ήταν εύλογα επιτρεπτή.

10

Περαιτέρω, αφού έλαβε υπόψη του το λεκτικό των πιο πάνω Άρθρων 4(1)(β) και 6(2)(α) και (β) του Νόμου, έκρινε ότι οι διαπιστώσεις των καθ' ων η αίτηση ήταν εύλογα επιτρεπτές με βάση τα γεγονότα τα οποία είχαν ενώπιόν τους και τα οποία μνημονεύονται στην επίδικη απόφαση.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται με £200 έξοδα.

20 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Merck v. Republic (1972) 3 C.L.R. 548,

Droushiotis v. Republic (1966) 3 C.L.R. 722.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 29.5.1992, με την οποίαν έκριναν ότι οι αιτητές παράβηκαν τις πρόνοιες του Νόμου.

30

Α. Χαβαριάς, για τους Αιτητές.

35

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν την πιο κάτω θεραπεία:-

40

"Δήλωση και/ή απόφαση ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερ. 29.7.1992 αρ. πρωτ. 1313/Η/4/92 αρ. απόφασης 3/1992 με αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται είναι άκυρη και/ή εσφαλμένη οιοδήποτε αποτελέσματος."

Τα γεγονότα πάνω στα οποία βασίζεται η προσφυγή φαίνονται στην επίδικη απόφαση των καθ' ων η αίτηση (η Ε.Π.Α.) η οποία έχει ως πιο κάτω:-

"Η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού στις 29.5.1992 5
επελήφθηκε αυτεπάγγελα του θέματος που αφορά το κλείσιμο
των φαρμακείων στις 26.5.1992 και άρνηση των φαρμακοποιών,
μελών του Παγκύπριου Φαρμακευτικού Συλλόγου, να προσφέ-
ρουν φαρμακευτικά προϊόντα στο κοινό.

10
Τα γεγονότα της υπόθεσης μπορούν να εκτεθούν συνοπτικά
ως εξής:

Όλα τα φαρμακεία, εκτός από τα φαρμακεία της ΣΕΚ και βε-
βαίως των Νοσοκομείων, κατήλθαν σε "απεργία" στις 26.5.1992 15
από τις 8.00 π.μ. μέχρι τις 1.00 μ.μ. διεκδικώντας αίτημα όπως
τους επιτραπεί να χρεώνουν κάποια δικαιώματα όταν διημερεύ-
ουν ή διανυκτερεύουν. Το αίτημά τους αρχικά ήταν £5 για κάθε
διημέρευση ή διανυκτέρευση, μετά όμως από συνάντηση που εί-
χαν με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στις αρχές του 1991, οι 20
φαρμακοποιοί αποφάσισαν να εγκαταλείψουν το αίτημά τους
για τις £5 και να υποβάλουν νέο αίτημα για επιβολή 50σ για κά-
θε εκτέλεση συνταγής. Το ποσό τούτο θα περιερχόταν στα χέρια
της επιχείρησης του φαρμακείου που εξυπηρετεί τον ασθενή. Δι-
ευκρινίσθη ότι όλοι ανεξαιρέτα οι φαρμακοποιοί διημερεύουν ή 25
διανυκτερεύουν βάσει μιας δεδομένης σειράς που καθορίζεται
από αυτούς.

Σύμφωνα με τον περί Φαρμακοποιών Νόμο, οι τιμές ελέγχο-
νται από το αρμόδιο Υπουργείο για όλους τους Φαρμακοποιο- 30
ούς. Φαίνεται όμως ότι οι πλείστοι πωλούν στο μέγιστο επιτρε-
πόμενο ποσοστό και έτσι το περιθώριο ανταγωνισμού είναι πο-
λύ περιορισμένο. Η απαράδεκτη αυτή τακτική στερεί από τον
Κύπριο καταναλωτή όλα τα ευεργετήματα του γνήσιου ανταγω-
νισμού που χάρις σ' αυτόν και μόνο οι επιχειρήσεις εξαναγκά- 35
ζονται να διατηρούν το κόστος σε χαμηλά επίπεδα, να ανταπο-
κρίνονται στις επιταγές της αγοράς, να προσαρμόζονται στην τε-
χνολογική πρόοδο, να καινοτομούν και να προσφέρουν ελκυστι-
κούς όρους στους πελάτες τους.

40
Το αρμόδιο Υπουργείο Υγείας μελετούσε το θέμα για επιβο-
λή κάποιας χρέωσης για κάθε εκτέλεση συνταγής στα πλαίσια λύ-
σης και τούτο συζητήθηκε επίσης μεταξύ του Υπουργείου Υγεί-
ας και του Υπουργείου Εργασίας.

5 Ο Παγκύπριος Φαρμακευτικός Σύλλογος έκανε αλληπάλλη
λα διαβήματα για έκδοση απόφασης πάνω στο θέμα από το αρ-
μόδιο Υπουργείο και προώθηση της απόφασης με Κανονισμούς
βάσει της νενομιμμένης διαδικασίας που αναφέρεται στο άρθρο
10 13 του Νόμου 39/72 αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Ο Παγκύπριος
Φαρμακευτικός Σύλλογος ανέφερε δε στον Πρόεδρο της Δημο-
κρατίας ότι τυχόν καθυστέρηση της απάντησης θα κατέληγε σε
παγκύπρια "απεργία" όλων των φαρμακοποιών. Με επιστολή
15 τους ημερομηνίας 6.3.1992 προς το Υπουργείο Υγείας, ο Πα-
γκύπριος Φαρμακευτικός Σύλλογος γνωστοποίησε απόφαση του
Συμβουλίου του Φαρμακευτικού Σώματος ότι αν "το όλο θέμα
στο σύντομο μέλλον δεν επιλυθεί, θα βρεθεί στη δυσάρεστη θέση
να λάβει δραστικά μέτρα που δεν αποκλείουν την αποχή των
φαρμακοποιών από τις διημερεύσεις ή διανυκτερεύσεις μέχρι
ικανοποίησης του αιτήματος".

20 Τα πιο πάνω γεγονότα παρουσιάστηκαν ενώπιον της Επι-
τροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού στη διερεύνηση της υπό-
θεσης κατά πόσο η "απεργία" αντιβαίνει τα απαγορευτικά άρθρα
4 ή 6 του Νόμου 207/89. Από τα πιο πάνω εκτειθέμενα γεγονότα
και τη γενική συζήτηση του θέματος, η Επιτροπή Προστασίας
του Ανταγωνισμού ευρίσκει και παρατηρεί τα εξής:

25 1) Ο Παγκύπριος Φαρμακευτικός Σύλλογος έχει δεσπόζουσα
θέση στην προσφορά φαρμακευτικών προϊόντων στο κοινό
και η απόφαση του συλλόγου να κλείσει τα φαρμακεία πα-
γκύπρια στις 26.5.1992, αποτελεί σύμπτραξη εντός της έννοι-
ας του Νόμου 207/89.

30 2) Όλοι οι Φαρμακοποιοί της Κύπρου, εκτός των φαρμακοποι-
ών της ΣΕΚ και των Νοσοκομείων, έκλεισαν τα φαρμακεία
τους σε όλη την Κύπρο στις 26.5.1992 για διεκδίκηση αιτήμα-
τός τους χωρίς να έχουν εκτελέσει τις προσφερόμενες διαδι-
35 κασίες του Νόμου. Ο δικηγόρος τους δικαιολόγησε την πα-
ράλειψη αυτή λέγοντας ότι "ο Παγκύπριος Φαρμακευτικός
Σύλλογος δεν είχε τη βοήθεια νομικού συμβούλου ο οποίος
θα συμβούλευε το σύλλογο να διεκδικήσει διαφορετικά τα δι-
καιώματά του". Η δικαιολογία αυτή κατά την άποψή μας πο-
λύ λίγη βαρύτητα μπορεί να έχει. Η πράξη αυτή έχει σαν αντι-
40 κείμενο ή αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα τον άμεσο ή
έμμεσο καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης.

3) Η απόφαση της Επιτροπής Προστασίας του ανταγωνισμού
στην υπόθεση που αφορούσε την αναστολή πώλησης θραυ-

στών σκύρων και άμμου (αρ. αποφ. 4/91) έχει σχέση με την παρούσα υπόθεση έστω και αν ο Παγκύπριος Φαρμακευτικός Σύλλογος σύμφωνα με την επιχειρηματολογία του Δικηγόρου του συλλόγου "δεν ανάγκασε κανένα να δεχθεί τις θέσεις του αλλά προσπάθησε να παρθεί κάποια απόφαση σχετικά με τα δικαιώματά του και ως προς το που βρίσκεται το όλο θέμα".

5

- 4) Το κλείσιμο των Φαρμακείων ήταν μεν καθολικό αλλά ήταν διάρκειας μόνο 5 ωρών και δεν υπήρξε οποιαδήποτε καταγγελία στο αρμόδιο Υπουργείο για προβλήματα που αντιμετώπισε το καταναλωτικό κοινό. Εν τούτοις δεν παραγνωρίζομεν το γεγονός ότι τα φάρμακα είναι ζωτικής σημασίας και η παράλειψη διάθεσής τους στην αγορά είναι πράξη απαγορευμένη με τα Άρθρα 4(1)(β) και 6(2)(β) του Νόμου 207/89.

10

15

Η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού υιοθετεί και επαναλαμβάνει τη θέση της που εξέθεσε στην απόφαση 4/91 ότι δηλαδή, οι επιχειρήσεις που έχουν δεσπόζουσα θέση έχουν καθήκον να προμηθεύουν τους πελάτες τους εκτός αν αντικειμενικοί λόγοι δικαιολογούν άρνησή τους και δικαιούνται οι επιχειρήσεις αυτές να προστατέψουν τα εμπορικά τους συμφέροντα νοουμένου ότι τα μέτρα που παίρνουν είναι ανάλογα με την απειλή και νοουμένου ότι ο πραγματικός τους σκοπός δεν είναι να ενδυναμώσουν τη δεσπόζουσα θέση τους και να την καταχρώνται.

20

25

Επίσης η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού υιοθετεί και επαναλαμβάνει την απόφασή της ότι το αναγνωρισμένο και προστατευόμενο του Συντάγματος δικαίωμα της απεργίας αφορά μόνο τους εργοδοτούμενους και όχι τους επαγγελματίες. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο Έντιμος Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Γ. Κωνσταντινίδης στην απόφασή του στην οποία επικύρωσε την απόφαση της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού στην υπόθεση του Συνδέσμου θραυστών σκύρων και άμμου (αρ. 4/91) στο κάτωθι απόσπασμα:

30

35

“Η απεργία είναι κοινωνικό φαινόμενο που συνδέεται ιστορικά με τους αγώνες που αναλήφθηκαν κατά την αντιπαράθεση μεταξύ μισθωτών και εργοδοτών. Είναι οι κατακτήσεις αυτών των αγώνων που χρειάστηκε να κατοχυρωθούν. Στην καθομιλουμένη ο όρος χρησιμοποιείται καμιά φορά χαλαρά προκειμένου να περιγράψει και άλλες εκφάνσεις της ανθρώπινης δραστηριότητας. Γίνεται λόγος συχνά ακόμη και για απεργία πείνας ή για απεργία των μαθητών ή των φοιτητών. Δεν έχει σχέση με αυτά η απεργία στην οποία αναφέρεται το

40

Σύνταγμα. Θα ήταν εντελώς έξω από την έννοια του όρου ή ένταξη σ' αυτόν της απόφασης μιας επιχείρησης να αναστείλει τις πωλήσεις της.

- 5 Συνεπώς η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού πιστεύει ότι η απόφαση του Παγκύπριου Φαρμακευτικού Συλλόγου εμπίπτει στο Άρθρο 3 του Νόμου 207/89 και παραβαίνει τα Άρθρα 4(1)(β) και 6(2)(α)(β) του ιδίου Νόμου δηλαδή ότι η ενέργεια αυτή παραβιάζει τα συμφέροντα των καταναλωτών και
- 10 περιορίζει τη διάθεση ζωτικής σημασίας προϊόντων. Υπό τας περιστάσεις όμως εφόσον το κλείσιμο των φαρμακείων ήταν διάρκειας μόνο 5 ωρών και οι καταναλωτές κατά τις φαινομενικές ενδείξεις δεν επηρεάστηκαν δυσμενώς βάσει του Άρθρου 22
- 15 (3)(α), η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού καταδικάζει με αναγνωριστική απόφαση την παράβαση εφαρμόζοντας έτσι την ηπιώτερη των επιλογών δυνάμει του Άρθρου 22(3).”

- Ο σχετικός νόμος είναι ο Περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμος του 1989 (Αρ. 207/89), και ο οποίος θα αναφέρεται πιο
- 20 κάτω ως ο νόμος.

- Με τη γραπτή αγόρευσή του ο ευπαίδευτος συνήγορος των αιτητών εισηγήθηκε ότι “η Ε.Π.Α. έσφαλε στο πόρισμά της ότι η στάση εργασίας αποτέλεσε σύμπραξη εν τη εννοία του νόμου και ότι εν πάση περιπτώσει παρέβλαψε τα συμφέροντα των καταναλωτών”.
- 25

- Ως προς το πρώτο σκέλος της πιο πάνω εισήγησης των αιτητών ο ευπαίδευτος συνήγορος των καθ' ων η αίτηση αναφέρθηκε στο άρθρο 2 του νόμου, σύμφωνα με το οποίο σύμπραξη σημαίνει “οποιαδήποτε τυπική ή άτυπη, γραπτή ή άγραφη, εκτελεστική κατά νόμο ή μη,
- 30 συμφωνία, ή την εναρμονισμένη πρακτική δυο ή περισσότερων επιχειρήσεων ή την απόφαση ενώσεως επιχειρήσεων”.

- Συναφώς υποστηρίζει ότι δεδομένου ότι το άρθρο 2 των περί Φαρμακοποιών (Σύλλογοι, Πειθαρχία και Ταμείο Συντάξεων) Νόμων του 1972 έως 1988 ο Παγκύπριος Φαρμακευτικός Σύλλογος “περιλαμβάνει άπαντας τους φαρμακοποιούς της Δημοκρατίας” ήταν αδιαμφισβήτητο ότι η απόφαση του Συλλόγου για κλείσιμο των φαρμακείων στις 26/5/92 συνιστά σύμπραξη εν τη εννοία του
- 35
- 40 Νόμου.

Χωρίς επηρεασμό της πιο πάνω εισήγησής του, ο ευπαίδευτος συνήγορος επεσήμανε ότι η νομική βάση για την έκδοση της προβαλλόμενης απόφασης ήταν τόσο το άρθρο 4(1)(β) του Νόμου που

αφορά σύμπραξη επιχειρήσεων, όσο και το άρθρο 6(2)(α) και (β) του Νόμου που αναφέρεται στην καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης που κατέχει ή κατέχουν μια ή περισσότερες επιχειρήσεις στην αγορά ενός προϊόντος. Στη συνέχεια υπέβαλε ότι η απόφαση του Παγκύπριου Φαρμακευτικού Συλλόγου αναμφισβήτητα αποτελεί πράξη πολλών επιχειρήσεων που κατέχουν δεσπόζουσα θέση στο σύνολο της εγχώριας αγοράς των φαρμακευτικών προϊόντων και ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφαση κατά την έκταση που στηρίχθηκε και στο άρθρο 6(2)(α) και (β) του Νόμου είναι ορθή και δεν έχει αμφισβητηθεί από τους αιτητές.

Ως προς το δεύτερο σκέλος της εισήγησης των αιτητών, ότι δηλαδή ήταν λανθασμένο το εύρημα των καθ' ων η αίτηση ότι η στάση εργασίας παρέβλαψε τα συμφέροντα των καταναλωτών, ο ευπαίδευτος συνήγορος επανέλαβε την αδιαμφισβήτητη διαπίστωση των καθ' ων η αίτηση ότι "τα φάρμακα είναι ζωτικής σημασίας (σελίδα 4 της απόφασης) και ήταν η εισήγησή του ότι το κλείσιμο όλων των φαρμακείων στις 26/5/92 από τις 8.00 π.μ. μέχρι 1.00 μ.μ., με μοναδική εξαίρεση τα φαρμακεία της Σ.Ε.Κ. και των Νοσοκομείων, δικαιολογούσε απόλυτα το συμπέρασμα των καθ' ων η αίτηση, με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν περιθώρια για να υποκατασταθεί η κρίση της Επιτροπής από το σεβαστό Δικαστήριό σας.

Η ουσία της επίδικης απόφασης βρίσκεται στην τελευταία παράγραφο της σύμφωνα με την οποία οι καθ' ων η αίτηση αποφάσισαν (1) ότι η απόφαση των αιτητών εμπίπτει στο άρθρο 3 του Νόμου 207/89, (2) ότι παραβαίνει τα άρθρα 4(1)(β) και 6(2)(α)(β) του Νόμου "δηλαδή ότι η ενέργεια αυτή παραβιάζει τα συμφέροντα των καταναλωτών και περιορίζει τη διάθεση ζωτικής σημασίας προϊόντων".

Τα άρθρα 3 και 4(1)(β) και 6(2)(α) και (β) του νόμου προβλέπουν:-

"3. Σε έλεγχο, κατά τα οριζόμενα στον παρόντα Νόμο, υπόκεινται όλες οι συμπράξεις ή πράξεις επιχειρήσεων που είναι ικανές ή επιτήδειες, ένεκα της σύμπραξης ή της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων στην αγορά ενός προϊόντος-

(α) να περιορίσουν την ελεύθερη πρόσβαση στην αγορά· ή

(β) να περιορίσουν σε αισθητό βαθμό τον ανταγωνισμό· ή

(γ) να παραβιάσουν τα συμφέροντα των καταναλωτών.

4.-(1) Απαγορεύονται όλες οι συμπράξεις επιχειρήσεων που έχουν σαν αντικείμενο ή αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού, ιδιαίτερα δε οι συνιστάμενες-

(α)

(β) στον περιορισμό ή τον έλεγχο της παραγωγής, της διάθεσης, της τεχνολογικής ανάπτυξης ή των επενδύσεων.

6.-(1)

(2) Καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης συνιστά ειδικότερα οποιαδήποτε πράξη μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων, που κατέχει ή κατέχουν δεσπόζουσα θέση στο σύνολο ή μέρος της εγχώριας αγοράς ενός προϊόντος, αν η πράξη αυτή έχει σαν αντικείμενο ή αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα-

(α) τον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό αθέμιτων τιμών αγοράς ή πώλησης ή άλλων μη θεμιτών υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής.

(β) στον περιορισμό της παραγωγής ή της διάθεσης, ή της τεχνολογικής ανάπτυξης προς ζημιά των καταναλωτών.”

Στην κρινόμενη υπόθεση η επίδικη απόφαση βασίστηκε πάνω στα πιο πάνω άρθρα. Το τι πρέπει να εξεταστεί είναι κατά πόσο λήφθηκε με τρόπο αντίθετο προς τα πιο πάνω άρθρα ή αντίθετο με οποιαδήποτε άλλη νομοθετική διάταξη ή το Σύνταγμα ή καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας (βλέπε Άρθρο 146.1 του Συντάγματος).

Το Δικαστήριο τούτο κατά την άσκηση δικαστικού ελέγχου επίδικης πράξης δεν υποκαθιστά τη δική του διοικητική ευχέρεια με εκείνη της διοίκησης. Δεν επεμβαίνει οσάκις η διοίκηση έδωσε το προσήκον βάρος σε όλα τα ουσιώδη γεγονότα και τότε μόνο επεμβαίνει όταν η επίδικη πράξη ήταν το αποτέλεσμα πλάνης περί το νόμο ή πλάνης περί τα πράγματα ή λήφθηκε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας (*E. Merck v. Δημοκρατίας* (1972) 3 Α.Α.Δ. 548). Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει οσάκις η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα

επιτρεπτή με βάση το υλικό που βρισκόταν ενώπιον της διοίκησης
(*Yiannos Droushiotis v. Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Δ.Δ. 722).

Αφού έλαβα υπόψη μου τον ορισμό της λέξης “σύμπραξης” του άρθρου 2 του Νόμου σε συνάρτηση με τα γεγονότα τα οποία βρισκόνταν ενώπιον των καθ’ ων η αίτηση κρίνω ότι η κατάληξή τους και η απόφαση των αιτητών εμπίπτει στο άρθρο 3 του Νόμου ήταν εύλογα επιτρεπτή. 5

Περαιτέρω, αφού έλαβα υπόψη μου το λεκτικό των πιο πάνω άρθρων 4(1)(β) και 6(2)(α) και (β) του Νόμου, κρίνω ότι οι διαπιστώσεις των καθ’ ων η αίτηση ήταν εύλογα επιτρεπτές με βάση τα γεγονότα τα οποία είχαν ενώπιόν τους και τα οποία μνημονεύονται στην επίδικη απόφαση. 10

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται με £200,00 έξοδα υπέρ των καθ’ ων η αίτηση. 15

*Η προσφυγή απορρίπτεται με £200
έξοδα υπέρ των καθ’ ων η αίτηση.*